

rum ikke har modtaget Fattighjælp eller er funden skyldig i Løsgængeri eller Betleri, er det efter Forslaget tilstrækkeligt, at han i de sidste 5 Aar har haft fast Ophold her i Landet og i Løbet af samme Tidsrum ikke har modtaget Fattighjælp, som ikke er enten tilbagebetalt eller eftergivet, hvorhos Bestemmelsen om Løsgængeri og Betleri udgaar; 3) i Stedet for Bestemmelsen i Lovens § 2 c., at »for en frasepareret eller fraskilt Kone eller en Enke betragtes den Fattighjælp, der har været ydet hendes Ægtefælle, medens hun levede i Ægteskab med ham, som tillige oppebaaren af hende selv«, sættes »Fattighjælp, der er ydet til en frasepareret eller fraskilt Kones eller en Enkes Ægtefælle, øver kun Virkning overfor denne, uanset om Hjælpen er ydet, mens hun levede i Ægteskab med ham eller udenfor denne Tid«. (Dette var ikke udtrykkelig sagt i Forslaget af 1899—1900, der indskrænkede sig til at lade Lovens Bestemmelser udgaa.) 4) Hjælp af det offentlige, der er tilstaaet den paagældende paa Grund af Sygdom, der har ramt ham selv eller Personer, overfor hvem han har fuld Forsørgelsespligt, skal overfor Alderdomsunderstøttelsesloven ikke betragtes som Fattighjælp. (Dette stod ikke i Forslaget 1899—1900.) 5) Begæringerne skulle efter Forslaget overalt indgives til vedkommende Kommunalbestyrelse (efter Loven skulle de i Kjøbenhavn indgives til Magistraten); 6) Bestemmelsen om, at »Andrageren og andre, der maatte kunne meddele Oplysning«, i fornødent Fald skulle kunne undergives Politiforhør, er udeladt; 7) for Størelsen af Understøttelserne sættes et vist Minimum og et vist Maksimum, dog at de kommunale Myndigheder, hvor Omstændigheder tale derfor, ere berettigede til at gaa over Maksimum. For enlige Personer er Minimum: paa Landet 75 Kr. aarlig, og i Kjøbenhavn og Købstæderne 100 Kr. og Maksimum henholdsvis 250 Kr. og 300 Kr.; for Familjeforsørgere er Minimum: paa Landet 125 Kr. og i Kjøbenhavn og Købstæderne 150 Kr. og Maksimum henholdsvis 300 Kr. og 400 Kr. Indtægter, som den søgende maatte have i Form af Livrente, Legat, Pension eller lignende inden for et Beløb af 100 Kr. aarlig (i Forslaget 1899—1900 stod: 60 Kr.), samt Brug af Husrum, hvis aarlige Lejeværdi udgør et lignende Beløb, skulle lades ude af Betragtning ved Bestemmelsen af vedkommendes Trang, hvilket ogsaa skal gælde private Understøttelser af lignende Omfang (f. Eks. fra Børn); 8) det bestemmes nærmere, hvad der skal ydes dem, der indlægges paa Asylerne (Alderdomshjemmene): fuldstændig Forplejning og Underhold, herunder indbefattet en efter deres Helbreds-tilstand og Behov tilstrækkelig og passende Føde og Beklædning samt Husly, Renlighed, Belysning, Varme og en mindre ugentlig Udbetaling til Smaafornødenheder; 9) Be-